

Το ρολόι μου της **Μαρίας Μουζενίδου, Γ2**

Ήμουν έξι χρονών. Άνοιξα το κουτί και μέσα υπήρχε ένα ρολόι. Ήταν το δώρο μου. Το φόρεσα. Την πρώτη ώρα έμαθα την αλφαβήτα. Τη δεύτερη έμαθα αριθμούς. Την Τρίτη πράξεις. Την τέταρτη ώρα έμαθα γραμματική. Την πέμπτη έμαθα να αποστηθίζω. Την έκτη να λύνω προβλήματα. Την έβδομη να λύνω εξισώσεις. Την όγδοη ήξερα πια να κατανοώ τα κείμενα. Την ένατη έγραφα τα δικά μου κείμενα. Στη δέκατη ώρα άρχισαν τα δύσκολα. Παρατήρησα ότι από πίσω μου τρέχαν να με προλάβουν γονείς, καθηγητές και το μέλλον. Πέρασε ευτυχώς και η ενδέκατη ώρα. Έφτασα στη δωδέκατη, στην τελευταία, και τότε ακούστηκε η καθηγήτρια να φωνάζει «τελείωσε ο χρόνος σας, κάτω τα στυλό». Όντως, ήταν ώρα να πάρω καινούριο ρολόι.